

اثربخشی قصه درمانی بر مولفه های رفتار انطباقی دانش آموزان دختر دوره ابتدایی زهرا امجدیان^۱، لیلی آریاتبار^۲

۱- کارشناس ارشد روانشناسی شخصیت، گروه روانشناسی، دانشکده علوم انسانی، دانشگاه آزاد واحد علوم تحقیقات، تهران، ایران (نویسنده مسئول)
۲. دانشجوی دکتری روان شناسی تربیتی، گروه روان شناسی و مشاوره، دانشکده علوم انسانی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران شمال

چکیده

هدف: هدف از پژوهش حاضر تعیین تأثیر قصه درمانی بر دو مولفه رفتار انطباقی یعنی مسئولیت پذیری و رفتارهای اجتماعی دانش آموزان دوره ابتدایی بود. **روش:** روش تحقیق نیمه آزمایشی و از نوع پیش آزمون - پس آزمون با گروه گواه بود. جامعه آماری شامل تمامی دانش آموزان دختر دوره ابتدایی شهر تهران بودند که به روش نمونه گیری تصادفی، ۳۰ نفر از دانش آموزان انتخاب شدند که ۱۵ نفر به عنوان گروه آزمایش و ۱۵ نفر به عنوان گروه گواه در پژوهش شرکت داده شدند. داده ها بوسیله پرسشنامه رفتار انطباقی (ABS- RC2)، ویرایش تجدید نظر شده نسخه ۱۹۹۳ مقیاس رفتار انطباقی بود که از مقیاس های رفتار انطباقی انجمن کم توانی ذهنی آمریکا در سال های ۱۹۶۹ و ۱۹۷۴ تهیه شده؛ مورد استفاده قرار گرفت. پس از انجام پیش آزمون برنامه قصه درمانی برای گروه آزمایش به مدت ۲۴ جلسه ۶۰ دقیقه ای (دو بار در هفته) اجرا شد و در پایان از هر دو گروه پس آزمون به عمل آمد. در تحلیل داده ها، علاوه بر استفاده از فنون آمار توصیفی از آزمون تحلیل کواریانس با استفاده از نرم افزار آماری SPSS بکار گرفته شد. **یافته ها:** قصه درمانی موجب افزایش مولفه های رفتار انطباقی می شود ($p < 0.05$). **نتیجه گیری:** نتایج نشان داد که مولفه های رفتار انطباقی از قصه درمانی تأثیر می پذیرد و قصه درمانی به کودکان کمک می کند تا رفتارهای انطباقی متناسب با سن خود را بروز دهند.

واژه های کلیدی: قصه درمانی، مولفه، رفتار انطباقی، دانش آموزان، دوره ابتدایی.